

omtalte, der kjøbe til et Beløb af over 50 Rd. Sa, dersom der var gjort en Adskillelse, begrundet i Hensynet til Kjøbernes forskellige Vilkaar eller deres forskellige Stand, vilde jeg være fuldstændig enig med det ærede Medlem, men der er gjort en Adskillelse, som slet ikke tager noget Hensyn til Kjøbernes Stand eller Stilling, der er gjort en Adskillelse, som er begrundet i den ganske simple og nærliggende Betragtning, at jo mindre den Gjenstand er, hvormed der er Tale, desto mindre taaler den at bebyrdes med Processomkostninger. Det er, som jeg allerede ved denne Sags 1te Behandling har tilladt mig at fremhæve, ikke noget Nyt, der her gjøres gjældende, det er ikke noget Nyt, der her vedrøres i vor Proces, men derimod Noget, som man vil finde allerede er tilstede i vor Processlovgivning, nemlig at jo mindre Sagerne ere, desto mindre skulle de Gebyrer være, der ere forbundne med Processer. Jeg kan saaledes ikke Andet end bestemt tilraade det ærede Thing at fastholde sin Afstemning ved denne Sags anden Behandling, hvad Forslagene under Nr. 1 og 2 til § 1 angaar, og jeg gjør det, fordi jeg har den bestemte Overbevisning, at det Nye, som Lovforslaget paa dette Punkt har bragt i Forslag, er Noget, som vil være netop i Smaafolks Interesse. Det ærede Mindretal ser Sagen paa en anden Maade. Jeg bestrider slet ikke, at der for ham kan være gode og gyldige Grunde, der bevæge ham til at se Sagen paa denne Maade, men jeg beder det ærede Mindretal i alt Fald være overbevist om, at naar jeg fastholder Lovforslaget uforandret paa dette Punkt, er det, fordi jeg har en Opfattelse modsat hans, men jeg vil i Virkeligheden det samme Maal som han. Forslaget under Nr. 3 af det ærede Mindretal tør jeg antage, at det vil være usfordent at frengaa af den ærede Forslagsstillers Begrundelse af dette Forslag, at han egentlig ikke stærkt fastholder dette Forslag, og at det maaste mere var ham om at gjøre at komme tilbage til nogle Udtalelser angaaende den mindre heldige Fremgangsmaade, der efter hans Mening undertiden bruges af de omtalte Mønstringskommisjoner. Det er i alt Fald, tror jeg, tilstrækkeligt at gjentage, hvad der blev sagt under anden Behandling, dels af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) og dels af mig, at det vel maa fastholdes, at Mønstringskommissionens Kjendelser ere endelige og afgjørende og slet ikke kunne forandres af Domstolene, saa at det Sele, der er Spørgsmaal om, er, om man vil nøde de Paagjældende til, at der skal bruges det Omsvøb at gaa til Domstolene for at faae en Dom, der giver Mønstringskommissionens Kjendelse Eksekutionskraft. Det er et Omsvøb, der koster Tid og Penge, og som gaar ud over den, der skal betale. — Jeg har nu kun Forslagene under Nr. 14 og 15 tilbage. Jeg har til-

ladt mig at anmode den ærede Formand om, at Forslaget under Nr. 14 maa komme under delt Afstemning. Grunden dertil er den, at jeg ikke vil frakjende den Betragtning, der har ført Forslagsstillerne til at ønske et meget ringe Gebyr for meget smaa Udpantningsforretninger, al Vægt. Jeg erkjender, at naar der er Spørgsmaal om Udpantning for nogle faa Rigsdaler, altsaa hos meget fattige Folk, som maa antages at unblade at betale, fordi de ikke have Raad dertil, kan der være god Grund til at sætte Gebyret saa lavt, som der her er Spørgsmaal om, nemlig til 1 Mk. i Stedet for til 2 Mk.; men det forekommer mig, at den Grændse, som engang er sat i Lovforslaget ifølge det ærede Udvalgs Forslag, nemlig 10 Rd., har Mere for sig her end den Grændse, som de ærede Forslagsstillere nu have fremsat, nemlig 25 Rd. Jeg vil meget tilraade, at man bliver staaende ved denne Grændse af 10 Rd., og under Forudsætning af, at man gjør dette, skal jeg for mit Vedkommende ikke modsætte mig, at Betalingen af 2 Mk. nedsættes til 1 Mk. Jeg skal i dette Tilfælde for mit Vedkommende heller ikke have Noget at erindre imod, at Fogden undergives de samme Gebyrbestemmelser som Sognefogden. Hvad disse Smaasummer angaar, bliver Sagen derimod af en noget anden Bestaffenhed, naar man ikke blot vil nedsætte Gebyrene fra 2 Mk. til 1 Mk., men ogsaa forhøje Grændsen fra 10 Rd. til 25 Rd. Dette er en Forandring, som vil have en noget større Betydning, og det Samme gjælder om Forslaget under Nr. 15, hvorved man vil have de 4 Mk. nedsatte til 2 Mk. Det, som naturligtvis maa vække Betænkelighed hos Justitsministeren med Hensyn til disse Endringsforslag, er, hvad der blev fremhævet af den ærede Udvalgsfører, at Udvalget til 2den Behandling havde stillet det Forslag, som er blevet vedtaget, at Fogdens Gebyr skal være det Samme som Sognefogdens, og nu ville ærede Medlemmer neppe være ubekjendte med, at en Ting, der har fremkaldt nogen Bevægelse, er de forskellige Forandringer i de sportellærkede Embedsmænds Indtægter, der frengaa som Resultater af de Love, der ere fremkomne i den senere Tid, og navnlig ville fremkomne af et Lovforslag, der foreligger i det andet Thing, om Skifter. Nu i denne Lov ogsaa at foretage Gebyrnedsættelser af denne Bestaffenhed vil maaste bidrage til yderligere at vække disse Betænkeligheder, og det lader sig heller ikke negte, at et Gebyr af 1 Mk. til Fogden, naar han maaste skal gjøre en længere Rejse, maa siges at være temmelig ringe. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds sagde rigtig nok, at Fogden sjældent blev brugt i disse Tilfælde, og at Sagen derfor ikke har stor Betydning, men jeg vil dog bede ærede Medlemmer lægge Merke til, at der vel er givet en Udgang til at benytte enten Fogden eller Sognefogden, naar Fordringen ikke er over 50 Rd., men dog med en Undtagelse,